

lede notifikation eller på et hvilket som helst senere tidspunkt kan erklære, at den ikke har behov for oplysninger om aflytninger som fastsat i artikel 20. Som omtalt under pkt. 3.3.5.2 nedenfor agter Danmark ikke at afgive en sådan erklæring.

3.3.5.2. Justitsministeriets overvejelser

I forhold til Danmark vil artikel 20 (om aflytning af telekommunikation uden teknisk assistance fra en anden medlemsstat) få betydning i to situationer: For det første i situationer, hvor dansk politi ønsker – og har teknisk mulighed for – som led i en strafferetlig efterforskning at foretage aflytning af personer, der befinder sig på en anden medlemsstats område. For det andet i situationer, hvor dansk politi modtager underretning om, at en anden medlemsstat som led i en strafferetlig efterforskning på egen hånd foretager eller ønsker at foretage aflytning af en person, der befinder sig her i landet.

For så vidt angår den første situation kan dansk politi alene foretage en sådan aflytning, hvis betingelserne i retsplejelovens kapitel 71 er opfyldt. Der vil være tale om tilfælde, hvor dansk politi som led i efterforskningen af en straffesag her i landet ønsker at foretage aflytning af en person, der befinder sig på en anden medlemsstats område, og en sådan aflytning vil i det hele skulle ske under overholdelse af retsplejelovens betingelser. En sådan situation kan f.eks. opstå i tilfælde, hvor der er tale om aflytning af en mobiltelefon tilhørende en person, som – eventuelt midlertidigt – befinder sig i en anden medlemsstat, men benytter det danske mobiltelefonnet. Dette kan f.eks. skyldes, at den pågældende befinder sig tæt på dansk område.

Foruden at overholde retsplejelovens betingelser vil dansk politi skulle overholde de krav, der følger af konventionens artikel 20. Det betyder bl.a., at politiet skal underrette den anden medlemsstat om aflytningen (stk. 2), og meddele de nødvendige oplysninger (stk. 3). Den underrettede medlemsstat vil som udgangspunkt skulle svare dansk politi inden 96 timer (stk. 4, litra a). Indtil den underrettede medlemsstat har truffet sin afgørelse, kan dansk politi fortsætte aflytningen (stk. 4, litra b). Dette gælder også, hvis der går mere end 96 timer, inden den underrettede medlemsstat svarer. Indtil den underrettede medlemsstat har truffet sin afgørelse, må dansk politi som udgangspunkt ikke anvende det allerede fremkomne materiale (stk. 4, litra b). Hvis den underrettede medlemsstat svarer, at aflytningen ikke må finde sted eller fortsætte, kan den underrettede medlemsstat endvidere kræve, at danske myndigheder ikke – eller kun under visse nærmere betingelser – anvender det allerede frem-

komne materiale (stk. 4, litra b, nr. ii). I en sådan situation vil det som udgangspunkt f.eks. ikke være muligt at anvende materialet som bevis under en eventuel straffesag. Det samme gælder som udgangspunkt i perioden frem til modtagelsen af svaret fra den underrettede medlemsstat, idet materialet i denne periode dog altid kan anvendes af dansk politi, når der skal træffes hasteforanstaltninger for at afværge en umiddelbar, alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed (stk. 4, litra b, nr. ii). Konventionen giver ikke den underrettede medlemsstat mulighed for at kræve, at materialet destrueres.

Efter Justitsministeriets opfattelse kræver denne situation ikke særskilt regulering i dansk ret. Hvis dansk politi i forbindelse med en aflytning ikke overholder de krav, der følger af artikel 20, vil Danmark som stat handle i strid med de forpligtelser, der følger af konventionen, men spørgsmålet om lovligheden af aflytningen og anvendelsen af de derved fremkomne beviser vil skulle afgøres på grundlag af navnlig bestemmelserne i retsplejelovens kapitel 71.

For så vidt angår den situation, hvor danske myndigheder modtager underretning om en anden medlemsstats aflytning af en person, der befinder sig her i landet, giver konventionen mulighed for at afgive en erklæring om, at Danmark ikke ønsker at modtage sådanne underretninger, jf. artikel 20, stk. 7. I forbindelse med ratifikationen vil Danmark ikke afgive en sådan erklæring.

Når danske myndigheder modtager underretning i medfør af artikel 20, og har modtaget de i stk. 3, nævnte oplysninger, følger det af stk. 4, at danske myndigheder snarest, og inden 96 timer, meddeler den aflyttende medlemsstat, om de tillader, at aflytningen finder sted eller fortsættes (stk. 4, litra a, nr. i), eller om de kræver, at aflytningen ikke finder sted eller afbrydes (stk. 4, litra a, nr. ii). Danmark vil endvidere have pligt til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der kan gives et svar inden 96 timer, ligesom Danmark med henblik herpå vil skulle udpege kontaktpunkter, der skal være bemandet døgnet rundt, jf. stk. 4, litra d.

Justitsministeriet foreslår, at politiet udpeges som kontaktpunkt, jf. stk. 4, litra d. Det er i forvejen politiet, der behandler sager vedrørende indgreb i meddelelseshemmeligheden efter retsplejelovens kapitel 71, og den aflyttende medlemsstat vil kunne kontakte politiet døgnet rundt.

Det følger heraf, at politiet vil skulle påse, om konventionens betingelser er opfyldt, herunder om underretningen indeholder de i stk. 3 omhandlede oplysninger. Politiet vil om nødvendigt kunne anmode om sup-